

ΑΝΑΡΤΗΣΗ ΘΕΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟ ΤΟΥ
ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ
ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

«Τα παιδιά μας μεγαλώνουν τόσο γρήγορα που δεν τα βλέπουμε. Σηκώνεις ξαφνικά τα μάτια σου και βλέπεις έναν έφηβο ή κάποιον σε ηλικία γάμου. Έχει χάσει τη χαρά να κοιτάζει τα πρόσωπά τους γιατί τρέχεις όλη την ημέρα να τους εξασφαλίσεις διάφορα πράγματα. Ζωή δεν είναι ο στόχος αλλά το ταξίδι. Η διαδικασία να πας μέχρι εκεί. Ωραία έφτασες εκεί και τι βρήκες; Ανθρώπους που σε ζηλεύουν. Έχεις μια Κάντιλακ... Έχουμε όμως ξεχάσει τι σημαίνει να κοιτάζουμε ο ένας τον άλλο να αγγίζουμε ο ένας τον άλλο να συνδεόμαστε να νοιαζόμαστε ο ένας για τον άλλο. Δεν είναι περίεργο που πεθαίνουμε όλοι από μοναξιά.

Κάπου κάπου χρειαζόμαστε κάποιον να έρχεται δίπλα μας και να μας λέει:
«Μπράβο παιδί μου. Ωραία τα κατάφερες. Ήταν πολύ καλό αυτό» Και μην ξεχνάς ότι όσο το έχεις ανάγκη εσύ άλλο τόσο το χρειάζονται και τα παιδιά σου.

Ένα άλλο πράγμα που χρειαζόμαστε όλοι είναι η ελευθερία. Ο Θορώ λέει ότι :
«Τα πουλιά δεν τραγουδούν ποτέ μέσα σε σπηλιές». Ούτε κι εμείς. Πρέπει να είμαστε ελεύθεροι να δοκιμάζουμε να πειραματιζόμαστε να κάνουμε λάθη. Έτσι μαθαίνει κανείς. Το μυστικό είναι να μην κάνεις δύο φορές το ίδιο λάθος».

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

‘ ‘ ΝΑ ΖΕΙΣ ΝΑ ΑΓΑΠΑΣ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΕΙΣ ‘ ‘

ΛΕΟ ΜΠΟΥΣΚΑΛΙΑ